

MAZOWSZE SERCE POLSKI NR 9 (65)

18/09/2023 14:10, aktualizacja: 18/09/2023 14:11 | Zamieścił: Agnieszka Bogucka, Autor: oprac. BW

Ciekawostka z Mazowsza i wiersze Czytelników

Autor: TEKST I FOT. LENA JANKOWSKA, UCZENNICA

KLASY VII B ZE SZKOŁY PODSTAWOWEJ IM. GEN. JÓZEFA HALLERA W MARIANCE, GM. MIŃSK MAZOWIECKI

Kolejna porcja poezji z Mazowsza oraz ciekawostka nadesłana przez naszą Czytelniczkę.

Mazowsze – królestwo sosny

Upodobała sobie piaszczyste gleby, dlatego dominuje w tutejszych lasach. W czasach pogańskich Słowianie uważali sosnę za symbol długowieczności, zdrowia, męstwa, zwycięstwa i płodności. Najstarsza sosna w Polsce – Wszebora – rośnie właśnie na Mazowszu, w lesie między Gliniakami a Mińskiem Mazowieckim. Obwód jej pnia u podstawy wynosi około 4 m. Szacuje się, że staruszka ta ma około 370 lat.

Na zdjęciu: Wszebora – najstarsza sosna w Polsce. Leśnictwo Stankowizna, okolice Mińska Mazowieckiego

Wiersze Czytelników

HANNA SKIERKOWSKA

Rocznik 1962. Pedagog z 37-letnim stażem w Szkole Podstawowej im. Gustawa Zielińskiego w Sikorzu. Od 16 lat radna Rady Gminy w Brudzeniu Dużym. Pisze z fascynacji naturą ludzką i

doskonałością przyrody.

Widzenie

Powietrze lekko się zaciera

i słońce tuż nad horyzontem,

przyroda zmierzchem szyki zwiera

ustawia linie Ziemi frontem.

Czasem ukaże szyfrem kody

do wodospadów naturalnych,

czasem otworzy kształt wody

w podziemiach skalnych
niewidzialny.

Coś się zawija w kłębie Ziemi,

przebija się do zespolenia,

lecz jeszcze w półśnie jeszcze
w chemii,

jeszcze w półmroku nie w zieleniach.

Czy Wyższy laser to otworzy?

Czy stal lustrzanie to odbije?

Ciąg istot wtedy ręce złoży

tlenowym tańcem się upije...

MARTA WASIKOWSKA

Rocznik 1992, mieszka w Markach. Wiersze pisze od czasów liceum – okazjonalnie, pod natchnieniem chwili.

Jestem echem przeszłości

wspomnieniem, które minęło

jestem tu na chwilę

świecę jak raca

i za chwilę gasnę

jak zdmuchnięta świeczka

*

Nie umieram

nadal oddycham

choć strach odwiedza mnie nocą

żyję

choć nadzieja odleciała

w otchłań mroku

JÓZEF MART (1933–2022)

Nauczyciel, poeta, autor bezcennych książek o historii Józefowa.

Sosna

Zaprzyjaźniłem się z sosną.

Chciałem jak ona rosnąć.

Ona mi szybko dała

Siłę dla duszy i ciała.

DAMIAN WIELGOSZ

Rocznik 1993. Pochodzi ze wsi Reducin (powiat garwoliński). Wiersze pisze od kiedy pamięta, najbardziej lubi tworzyć poezje do wybranego słowa.

Podróż

Pakujesz wszystko co trzeba,

Otwierając w myślach nowy rozdział nieba,

Drzwi nieszczęścia zamknij za sobą,
Ruszaj w świat, a ja za Tobą,
Ósmym jest tego świata cudem,
Życie znoszące trud za trudem.

Kochanie

Kształtuj moje myśli,
Ofiaruj mi kilogram dorodnych wiśni,
Całuj, kiedy strach patrzy mi w oczy,
Hakiem uczucia łap sen każdej nocy,
Anioła ześlij mi z nieba,
Nie bój się smucić kiedy trzeba,
Idź ze mną za rękę przez świat,
Egzamin z miłości zdamy za kilka lat.

UWAGA

Informacje opublikowane przed 1 stycznia 2021 r. dostępne są na stronie archiwum.mazovia.pl